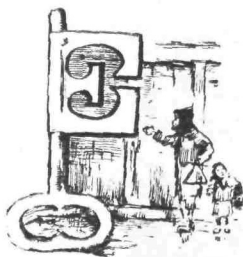

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Εως τώρα διπλοζλειδωμένη 'Εθνική Πινακοθήκη εις ἑξ μεγάλας αἰθούσας τοῦ Πολυτεχνείου, μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου, ὅπου θὰ τοποθετηθῇ καθ' ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης. Ἐκ τῶν ὑπερεξακοσίων εἰκόνων τῆς Πινακοθήκης τριακόσιαι καὶ πλέον ἀνηρτήθησαν. Αἱ πλείους τούτων ἦσαν δυσδιάκριτοι ἐκ τῆς πολυκαιρίας καὶ τῆς παραμελήσεως. Διὰ τὸ κοινὸν θ' ἀνοίξῃ τὰς πόδας τῆς ἡ Πινακοθήκης τὸν προσεχὲς Ὀκτώβριον.

Ἐπὶ μῆνας οἱ διασφθέντες πίνακες ἐπλαισιώθησαν, κατενεμήθησαν μὲ κάποιαν ἀναλογίαν σχέσεως πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐκρεμάσθησαν εἰς τὰς ἑξ αἰθούσας παρὰ τοῦ κ. Χατζοπούλου καὶ τοῦ ἐφόρου κ. Ἰακωβίδου, παρισταμένου πάντοτε τοῦ Πρίγκιπος Νικολάου, ὁ ὁποῖος συνεισέφερε πολὺ τιμὸν ἀρωγὴν—ἡθικὴν καὶ τεχνικὴν—εἰς τὸ ἔργον αὐτό.

Καὶ ἤδη εἰς τὰς ἑξ αἰθούσας τοῦ κεντρικοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Πολυτεχνείου ἀνηρτήθησαν οἱ ὑπερτριακόσιοι ἑταίριοι πίνακες. Ὁ χώρος δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἀνετον τοποθέτησιν των. Διὰ τοῦτο, πλὴν μίαις αἰθούσης, ὅπου οἱ πίνακες ἐκρεμάσθησαν ὅπως θὰ τοποθετηθῶν καὶ εἰς τὸ ἀνεγερθισόμενον κτίριον, εἰς τὰς λοιπὰς αἱ εἰκόνες εἶνε κρεμασμέναι αἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, ὅπως εἰς κατὰσθημα πωλητοῦ πινάκων τέχνης. Εἰς τὴν «πρότυπον» αἰθούσαν, ὅπου δηλ. οἱ πίνακες ἐτοποθετήθησαν ὅχι ὡς ἐπέβαλλεν ὁ στενὸς χώρος, ἀλλ' ὅπως ἔπρεπεν, εἰς τὸ μέσον τοῦ τοῖχου, ἀριστερὰ εἰς τὸν εἰσερχόμενον, ἐντὸς πλουσίου χρυσοῦ πλαισίου, κατέχει τὴν θέσιν τῆς τιμῆς ἑνας μεγάλος πίναξ, Ἱταλικῆς Σχολῆς, ἡ «Ἐσθήρ». Χάρις εἰς τὸν χημικὸν καθαρισμὸν, τὰ χρώματα ἀνέλαμψαν πλούσια καὶ ὥσάν νά ἐτέθησαν χθὲς παρὰ τοῦ καλλιτέχνη· τὸ σύνολον τῆς παραστάσεως—ἡ Ἐσθήρ προσαγομένη πρὸ τοῦ Βασιλέως γονυπετεῖ χαμαὶ νεύουσα, ἐνθ' ὁ Βασιλεὺς κύπτων πρὸς τὸ στήθος τῆς τὴν παρατηρεῖ μὲ λαγνείαν—ἀποτελεῖ κατὰ τὸ ὑπέροχον. Ὁ πίναξ αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ στοιχίσῃ σήμερον περὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμυρίου.

Ἐκατέρωθεν εὐρίσκονται πίνακες ἀναλόγου τέχνης, μὲ ὅμοια πλαίτια. Ἀπέναντι τῆς «Ἐσθήρ» εὐρίσκεται τοποθετημένος ὁ θαυμάσιος πίναξ τοῦ Βενετοῦ Τιεπόλο «Ἐλέξερ καὶ Ρεβέκκα», μία παναγμόνιος σύνθεσις χρώματος καὶ σχεδίου. Τοῦ ἰδίου Τιεπόλο εὐρίσκεται εἰς τὴν ἰδίαν αἰθούσαν καὶ ἡ ἐν τῷ «Κήφω Προσευχή».

Ἐκατέρωθεν τῆς «Ἐσθήρ» εὐρίσκονται πίνακες θαυμάσιοι Ἱταλικῆς καὶ Ὁλλανδικῆς σχολῆς. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ Τιεπόλο εὐρίσκεται πίναξ παριστῶν

τὸν Χριστὸν αἶροντα τὸν σταυρὸν του, ἐνθ' ἄγγελοι κύπτουν ἐπὶ τοῦ προσώπου του τοῦ προσφέρει τὸ πνεῦμα τοῦ μαρτυρίου—θαυμάσιον ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ Πρίγκιψ χαρακτηρεῖ μὲ στοργὴν ὡς «Θεοτοκὸν πούλον» καίτοι δὲν ἀνήκει εἰς τὸν χρῶστηρα τοῦ μεγάλου Κρητὸς καλλιτέχνη—καὶ ἄλλοι πίνακες ἐπίσης πολὺ τιμοί, Ὁλλανδικῆς κυρίως σχολῆς, μετὰ τῶν ὁποίων ἐν εἰδύλλιον ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης: «Ὁ Χριστὸς εἰς Ἑμμαούς»!

Εἰς μίαν ἄκρην τῆς ἰδίας αἰθούσης εὐρίσκεται παρὰ τοῦ κ. Χατζοπούλου καὶ τοῦ ἐφόρου κ. Ἰακωβίδου, παρισταμένου πάντοτε τοῦ Πρίγκιπος Νικολάου, ὁ ὁποῖος συνεισέφερε πολὺ τιμὸν ἀρωγὴν—ἡθικὴν καὶ τεχνικὴν—εἰς τὸ ἔργον αὐτό.

Ὁ Χάφον, γυνὸς, μὲ σῶμα ἀθλητικόν, μὲ κοντὰ γένεια πυρρὰ καὶ σγουρὰ, ἔχει μεγάλην δύναμιν ἐκφράσεως καὶ ἀποτελεῖ ἀληθὲς ἀριστοῦργημα ζωγραφικῆς ἀνατομίας. Οἱ νεκροὶ φαίνονται ὅλοι ἀνάτηροι καὶ περίλυποι· ἑνας ἐξ αὐτῶν, γέρον φαιδρὸς μὲ ὥχραν διαφάνειαν σαρκὸς, ἐπιθέτει τὸν ἑνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἀκατίου, ὑποστηρίζόμενος ἀπὸ δύο ἄγγέλων. Τὸ σύνολον εἶνε περιεργότατον.

Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἐτοποθετήθησαν δύο Βυζαντιναὶ παραστάσεις θερησκευτικοῦ θέματος, ἀρίστης Κρητικῆς μεσαιωνικῆς τέχνης μὲ ἐπίπορον Φλωρεντιανήν.

Εἰς τὰς ἄλλας αἰθούσας εὐρίσκονται τοποθετημένοι, μετὰ τὴν δυνατὴν αἰσθητικὴν ἀναλογίαν σχέσεως μετὰ τῶν, οἱ λοιποὶ πίνακες ἐν συνουσίᾳ.

Ὁ Κάρολος ὁ Δος τῆς Ἀγγλίας, ἔργον ἀρίστης Ἀγγλικῆς τέχνης, δεσπόζει μίαις τῶν αἰθουσῶν αὐτῶν ὅπου εὐρίσκονται ἔργα τοῦ Jordaens, τοῦ Βάν-Νάϊκ, τοῦ Βερνέζε, τοῦ Σαλβατορ-Ρόζα, τοῦ Κορρέτζιο καὶ ἄλλων.

Ὁ Ἀϊζαόφσκι μὲ τὰς ὥραιάς Ἑλληνικὰς θαλασσογραφίας του, οἱ Γάλλοι τοῦ 18ου αἰῶνος μὲ τὰ τρισημιτομήματα των καλλιτεχνήματα, τοπεῖα, σχέδια μεγάλων γνωστοτάτων καλλιτεχνῶν, ἡ «Ψυχὴ» τοῦ Watts καὶ δύο προσωπογραφίαι τοῦ ἰδίου—ἡ μία τοῦ Τρικούπη—σχέδιον τῶν Ἀθηνῶν τῶν πρώτων χρόνων τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος καὶ ἄλλα πολλὰ, προθέτουν ποικιλίαν καὶ πλοῦτον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Πινακοθήκην.

Μία ἀπὸ τὰς αἰθούσας ἔχει ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην.

Ὁ Γύζης ἀντιπροσωπεύεται μὲ δεκάδα ἔργων—τὸ «Τάγμα», τὸ «Πνεῦμα τῆς Ἀρμονίας», σχέδια καὶ nature morte καταλαμβάνουν μίαν δολόκληρον πλευράν.—Εἰς τὸν ἀντίθετον τοῖχον εὐρίσκεται τοποθετημένη δολόκληρος ἡ συλλογὴ τοῦ Ράλλη καὶ ὁ «Ἀρχαιολόγος» μεγάλος καὶ λίαν ἐνδιαφέρων πίναξ τοῦ Οἰκονόμου, πατρὸς τοῦ κ. Θωμῆ Οἰκονόμου, ζήσαντος εἰς τὴν Βιέννην.

Εἰς τὴν ἰδίαν αἰθούσαν εὐρίσκεται ἡ «Συνωνλία» τοῦ κ. Ἰακωβίδου καὶ ἡ προσωπογραφία τοῦ Βιζέλα ἔργον τοῦ κ. Γ. Ροῦλου, ἐπίσης δὲ καὶ ἄλλοι πίνακες πατριωτικῶν θεμάτων, ἐξ ὧν εἰς παριστῶν τὴν ὁρκομοσίαν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας.

